ПОГОДЖЕНО
Виконувач обов’язків Голови
Конституційного Суду України
_____ Олександр ПЕТРИШИН
_____ листопада 2026 року

ОПИС
СЕРЕДОВИЩА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Преамбула

Для проведення оцінювання корупційних ризиків Конституційного Суду України (далі – КСУ) Опис середовища розглядається з огляду на особливий статус КСУ як органу конституційної юрисдикції, його функцій, повноважень, організаційної культури, специфіки здійснення конституційного судочинства та як сукупність структурних підрозділів в структурі КСУ та систему повноважень, управлінських процесів, внутрішніх правил та взаємодії між суб’єктами, які забезпечують діяльність КСУ.

КСУ є органом конституційної юрисдикції, який забезпечує верховенство Конституції України, вирішує питання про відповідність Конституції України законів України та у передбачених Конституцією України випадках інших актів, здійснює офіційне тлумачення Конституції України, а також інші повноваження, визначені Конституцією України.

Правовий статус, повноваження, порядок організації та діяльності КСУ, статус суддів КСУ, процедури розгляду справ і виконання рішень КСУ визначаються Конституцією України та Законом України «Про Конституційний Суд України», Регламентом КСУ та іншими нормативними актами.

Відповідно до статті 147 Конституції України діяльність КСУ ґрунтується на принципах верховенства права, незалежності, колегіальності, гласності, обґрунтованості та обов'язковості ухвалених ним рішень і висновків.

При цьому заходи запобігання і виявлення корупції не можуть впливати на зміст судових рішень або обмеження процесуальної самостійності, незалежності та відповідальності суддів.

1. КСУ є незалежним від інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб та інших суб'єктів. Незалежність КСУ є необхідною умовою реалізації його конституційного призначення та важливим чинником, який необхідно враховувати під час ідентифікації й оцінювання корупційних ризиків.

2. КСУ складається з 18 суддів, які призначаються Президентом України, Верховною Радою України та з'їздом суддів України – по шість суддів від кожного суб’єкта призначення.

3. Організація діяльності КСУ передбачає функціонування колегіальних органів, якими є Постійні комісії КСУ та Секретаріат КСУ, який складається зі структурних елементів, що забезпечують здійснення конституційного судочинства, а також адміністративне, кадрове, фінансове, матеріально-технічне, інформаційне, документальне та інше забезпечення його діяльності.

4. Особливість середовища КСУ полягає в поєднанні незалежності суддів КСУ під час здійснення конституційного судочинства з необхідністю належного адміністративного управління, організаційно-технічного забезпечення, забезпечення ефективного використання бюджетних коштів та здійснення внутрішнього контролю.

5. При цьому заходи запобігання і виявлення корупції не можуть створювати механізм втручання в незалежність суддів, впливу на зміст судових рішень або обмеження їхньої процесуальної самостійності.

Відповідно до розділу ІІІ Методології управління корупційними ризиками, затвердженою наказом НАЗК від 28 грудня 2021 року № 830/21, внутрішнє середовище КСУ досліджено з урахуванням таких основних складових:

– активи КСУ.

– завдання, функції та повноваження КСУ, Секретаріату КСУ.

– організаційна культура.

– виконання договірних та інших відносин і зобов'язань.

– система управління організаційно-розпорядчими функціями, внутрішнього контролю.

– стратегії, політики та стандарти діяльності.

– інші внутрішні фактори.

6. Важливим аспектом і одним із ключових елементів дослідження внутрішнього середовища КСУ та оцінювання корупційних ризиків є розмежування повноважень суддів КСУ, колегіальних та допоміжних органів КСУ, Голови КСУ, керівника Секретаріату КСУ та керівників структурних підрозділів Секретаріату КСУ.

Особливу увагу приділено процесам, у яких поєднуються повноваження щодо ініціювання, погодження, прийняття та контролю за виконанням управлінських рішень (кадрові, фінансові, закупівельні, господарські та інформаційно-технічні процеси).

1. Загальна характеристика КСУ

Система управління КСУ та організаційна структура формується з урахуванням його конституційно-правового статусу та чітко розмежовує повноваження КСУ, суддів КС, колегіальних та допоміжних органів КСУ, а також повноваження з адміністративного та організаційного-технічного забезпечення діяльності КСУ.

До основних організаційних складових належать:

1.1. КСУ – колегіальний орган, до складу якого входять 18 суддів, що здійснюють свої повноваження у визначених Законом формах та складі кворуму. Організаційними формами діяльності КСУ є Велика палата, сенати та колегії. До складу Великої Палати КСУ входять усі судді КСУ, до складу Сенатів – по дев’ять суддів КСУ, колегія складається з трьох суддів КСУ. У кожному Сенаті діє по три колегії суддів КСУ. Велика палата, сенат, колегія мають статус органів КСУ.

Допоміжними органами КСУ з питань організації його внутрішньої діяльності є постійні комісії:

– Постійна комісія з питань регламенту та етики КСУ;
– Постійна комісія з питань бюджету та кадрів;
– Постійна комісія з питань наукового забезпечення;
– Постійна комісія з питань міжнародних зв’язків;
– Постійна комісія з правничої термінології.

1.2. Голова КСУ.

Здійснює повноваження, визначені Конституцією України та Законом України «Про Конституційний Суд України», зокрема здійснює загальне керівництво організацією роботи КСУ та Секретаріату КСУ; представляє КСУ у відносинах з іншими суб'єктами та а також з органами іноземних держав і міжнародних організацій, здійснює розпорядження бюджетними коштами на утримання і забезпечення діяльності КСУ відповідно до затвердженого КСУ кошторису та контролює ефективність використання цих коштів Секретаріатом КСУ; здійснює інші передбачені законом функції.

Голові КСУ безпосередньо підзвітні і підконтрольні керівники окремих структурних підрозділів Секретаріату КСУ: керівник Секретаріату КСУ, головний бухгалтер, завідувачі секторів з питань запобігання і виявлення корупції та внутрішнього аудиту, головний спеціаліст з мобілізаційної роботи, Режимно-секретного Сектору.

1.3. *Секретаріат КСУ*.

Відповідно до статей 10, 44 Закону України «Про Конституційний Суд України» Секретаріат КСУ здійснює організаційне, аналітичне, юридичне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності КСУ та іншу встановлену законодавством діяльність.

У межах компетенції структурні підрозділи Секретаріату забезпечують:
– організацію процесів конституційного судочинства;
– аналітичне забезпечення діяльності КСУ;
– документальне забезпечення;
– роботу з персоналом;
– фінансове забезпечення та бухгалтерський облік;
– проведення закупівель;
– управління майном;
– впровадження та адміністрування інформаційних технологій, забезпечення кібербезпеки;
– організацію внутрішнього аудиту;
– комунікації з громадськістю;
– координацію заходів із запобігання та виявлення корупції.

1.4. *Керівник Секретаріату КСУ*.

Здійснює керівництво Секретаріатом КСУ, організовує його роботу, забезпечує виконання покладених на нього завдань та реалізує повноваження керівника державної служби – призначає/звільняє на посади державної служби у Секретаріаті КСУ, присвоює ранги державної служби, а також здійснює інші повноваження, передбачені законами та відповідними внутрішніми розпорядчими актами КСУ.

1.5. *Сектор з питань запобігання і виявлення корупції Секретаріату КСУ.*

Забезпечує реалізацію внутрішньої антикорупційної політики КСУ, здійснює контроль за виконанням антикорупційної програми в межах компетенції, організовує оцінювання корупційних ризиків, надає методичну та консультаційну допомогу суддям та працівникам Секретаріату КСУ, проводить інформаційно-роз'яснювальну роботу, інші повноваження, передбачені законами та відповідними внутрішніми розпорядчими актами КСУ.

2. Активи КСУ

Організація діяльності КСУ здійснюється за сукупністю матеріальних, фінансових, інформаційних, кадрових, інтелектуальних та інших ресурсів, які використовуються для реалізації його конституційних повноважень.

До основних активів КСУ належать:

2.1. Фінансові ресурси – бюджетні призначення, затверджені Законом України про Державний бюджет України на відповідний період, за напрямами використання, які передбачені для забезпечення діяльності КСУ, а саме на:

– оплату праці суддів КСУ, працівників Секретаріату КСУ та Автобази КСУ,

– утримання адміністративного приміщення, оплату комунальних послуг та енергоносіїв, придбання товарів, робіт і послуг;

– реалізацію заходів з модернізації засобів інформатизації, цифровізації, кіберзахисту та технічного переоснащення.

2.2. Матеріальні та майнові ресурси:

– адміністративна будівля (вул. Жилянська, 14);

– земельна ділянка, передана рішенням Київської міської ради;

– устаткування службових приміщень відповідним обладнанням, меблями, технічними засобами комунікацій;

– комп'ютерна, серверна, телекомунікаційна та інша техніка;

– матеріальні цінності, що перебувають на балансі КСУ.

2.3. Інформаційні та цифрові ресурси:

– інформаційна система та система електронного документообігу;

– бази даних та електронні реєстри, які використовуються у діяльності КСУ;

– інформаційний ресурс про конституційні провадження, матеріали справ та судові рішення;

– інформація з обмеженим доступом;

– офіційний вебсайт КСУ та інші інформаційні ресурси (Телеграм, Фейсбук, Вайбер, WhatsApp тощо);

– програмне забезпечення, ліцензії, засоби технічного захисту інформації та кібербезпеки.

2.4. Кадрові та інтелектуальні ресурси:

– судді КСУ;

– державні службовці та інші працівники Секретаріату КСУ;

– Бібліотека КСУ;

– фахові знання, професійний досвід та компетентності працівників;

– аналітичні, наукові, правові та інформаційні матеріали;

– результати науково-дослідної та експертної діяльності.

Зазначені активи мають різний рівень вразливості до корупційних ризиків.

До сфери управління КСУ віднесено Автобазу Конституційного Суду України із організаційно-правовим статусом самостійної юридичної особи.

3. Завдання, функції та повноваження КСУ. Процеси прийняття рішень

Основними напрямами діяльності та завданнями КСУ відповідно до Конституції України та Закону України «Про Конституційний Суд України» є:

3.1. Здійснення конституційного контролю, зокрема:

1) вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів України та, інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

2) офіційне тлумачення Конституції України;

3) надання за зверненням Президента України або щонайменше сорока п’яти народних депутатів України висновків про відповідність Конституції України (конституційність) питань, які пропонуються для винесення на всеукраїнський референдум за народною ініціативою;

4) надання за зверненням Верховної Ради України висновку про порушення Верховною Радою Автономної Республіки Крим Конституції України або законів України;

5) вирішення питань про відповідність Конституції України та законам України нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим за зверненням Президента України згідно з частиною другою статті 137 Конституції України;

6) вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів України (їх окремих положень) за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України.

3.2. Розгляд конституційних скарг.

7) КСУ вирішує питання щодо відповідності Конституції України закону України або його окремих положень, застосованих в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу, за умови дотримання визначених законодавством вимог до оформлення конституційної скарги, що встановлює відповідний підрозділ Секретаріату КСУ згідно з частиною третьою статті 57 Закону України «Про Конституційний Суд України».

3.3. Надання висновків у конституційно визначених випадках, зокрема щодо:

8) надання за зверненням Верховної Ради України висновку щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту в межах, визначених статтями 111 і 151 Конституції України;

9) надання за зверненням Верховної Ради України висновку щодо відповідності законопроекту про внесення змін до Конституції України вимогам статей 157 і 158 Конституції України;

10) надання за зверненням Президента України або щонайменше сорока п’яти народних депутатів України, або Кабінету Міністрів України висновків про відповідність Конституції України чинних міжнародних договорів України або тих міжнародних договорів, що вносяться до Верховної Ради України для надання згоди на їх обов’язковість;

Допоміжними завданнями та функціями КСУ є організаційне та процесуальне забезпечення конституційного судочинства, що належать до повноважень Секретаріату КСУ. Цей напрям охоплює:

– прийняття, реєстрацію та попередню обробку конституційних подань, звернень і скарг;

– забезпечення розподілу між суддями-доповідачами нових подань, звернень і скарг у встановленому порядку;

– організаційне забезпечення діяльності сенатів, колегій та Великої палати;

– підготовку матеріалів до розгляду;

– організацію засідань та слухань;

– забезпечення доступу учасників конституційного провадження до матеріалів у передбачених законом межах;

– оформлення, оприлюднення та зберігання рішень і висновків в Архіві КСУ.

3.4. Забезпечення відкритості та доступності конституційного судочинства.

Передбачає інформування громадськості про діяльність КСУ, оприлюднення рішень і висновків, забезпечення доступу до публічної інформації, взаємодію із медіа, міжнародними організаціями та іншими заінтересованими сторонами.

3.5. Адміністративно-управлінське забезпечення діяльності КСУ охоплює:

– управління персоналом та кадрове забезпечення;

– фінансове забезпечення та бухгалтерський облік;

– планування і виконання кошторису;

– публічні закупівлі;

– управління державним майном;

– господарське забезпечення;

– управління документообігом;

– інформаційно-аналітичне та технічне забезпечення;

– забезпечення кібербезпеки і технічного захисту інформації;

– організацію міжнародного співробітництва;

– запобігання та виявлення корупції.

Потенційна корупційна вразливість функціональних процесів.

Оцінюючи корупційні ризики в функціональних процесах конституційного судочинства з огляду на характер повноважень КСУ та забезпечення гарантій незалежності суддів, недопустимості незаконного впливу на них та неприпустимості ототожнення процесуальної дискреції з корупційною

поведінкою, найбільш чутливими до корупційних проявів можуть бути процеси, у межах яких:

– здійснюють обробку та рух матеріалів конституційних проваджень;

– забезпечують розподіл конституційних подань, звернень і скарг;

– здійснюють підготовку матеріалів до розгляду;

– забезпечують доступ до інформації з обмеженим доступом;

– приймають кадрові рішення;

– здійснюють розпорядження бюджетними коштами та державним майном;

– проводять публічні закупівлі;

– укладають та виконують договори;

– здійснюють контроль за виконанням службових обов'язків і дотриманням антикорупційного законодавства.

4. Організаційна культура КСУ

Організаційна культура КСУ є сукупністю корпоративних цінностей, принципів, етичних стандартів, правил внутрішньої службової поведінки та усталених практик взаємодії між суддями, працівниками Секретаріату КСУ й іншими суб’єктами, залученими до забезпечення діяльності КСУ.

Організаційна культура будується на основі:

– верховенства права (правовладдя) та поваги до Конституції України;

– незалежності і неупередженості;

– доброчесності та професійної етики;

– політичної нейтральності;

– прозорості та підзвітності у межах, визначених законом;

– відповідальності за результати виконання службових обов'язків;

– нетерпимості до корупції та будь-яких проявів неправомірної неетичної поведінки;

– недопущення конфлікту інтересів;

– поваги до прав і законних інтересів громадян;

– дотримання принципів рівності та недискримінації.

Особливу увагу приділяють формуванню середовища, у якому працівники не лише знають вимоги антикорупційного законодавства, а й застосовують їх у повсякденній професійній діяльності.

До потенційних внутрішніх чинників корупційних ризиків у цій сфері можуть належати:

– формальне ставлення до виконання антикорупційних вимог;

– недостатній рівень обізнаності щодо обмежень та заборон;

– замовчування фактів неетичної поведінки;

– толерування порушень службової дисципліни;

– недостатня ефективність внутрішніх комунікацій;

– відсутність належної реакції на повідомлення про можливі корупційні правопорушення;

– недостатня участь керівників у формуванні культури доброчесності.

Важливим складником організаційної культури є забезпечення реального захисту викривачів, формування довіри до каналів повідомлення про можливі

факти корупції та недопущення переслідування осіб, які добросовісно повідомляють про такі факти.

5. Зовнішнє середовище та характер взаємодії з ним

У межах забезпечення діяльності КСУ вступає у відносини із зовнішніми заінтересованими сторонами, зокрема з питань договірних, майнових, трудових, фінансових, інформаційних та інших сфер правовідносин.

До основних віднесено:

1. Відносини з органами державної влади та іншими установами з питань реалізації повноважень КСУ.
2. Відносини з органами Державної казначейської служби України щодо реєстрації бюджетних зобов'язань та проведення платежів.
3. Відносини з постачальниками товарів, виконавцями робіт та надавачами послуг у межах публічних закупівель.
4. Трудові та службові відносини із суддями, державними службовцями та іншими працівниками.
5. Відносини з науковими установами, експертами, перекладачами, консультантами та іншими залученими фахівцями.
6. Відносини з міжнародними організаціями, іноземними установами та партнерами.
7. Відносини щодо використання, обслуговування та захисту інформаційних систем.
8. Відносини щодо утримання, ремонту та обслуговування майна (у межах повноважень КСУ).
9. Відносини із організацією, яка належить до сфери управління КСУ – Автобазою КСУ.

Корупційна вразливість таких відносин може виникати внаслідок:

– непрозорого визначення потреби у товарах, роботах і послугах;

– використання дискримінаційних повноважень для надання неправомірних переваг при формуванні вимог до учасників закупівель;

– неналежного контролю за виконанням договірних зобов'язань;

– прийняття товарів, робіт і послуг, які не відповідають умовам договору;

– використання службових повноважень для надання переваг окремим суб'єктам господарювання.

Окрему увагу приділяють відносинам з особами, які мають доступ до матеріалів конституційних проваджень, інформації з обмеженим доступом або можуть впливати на організаційні процеси, пов'язані з розглядом справ.

6. Стратегії, політики та стандарти діяльності КСУ

Середовище КСУ визначає система нормативно-правових актів, внутрішніх організаційно-розпорядчих документів, політик, процедур та стандартів, які регулюють його діяльність.

До основних документів, що формують нормативну основу внутрішнього середовища, належать:

6.1. Закони та інші нормативні акти, зокрема:*

Конституція України;

Закон України «Про Конституційний Суд України»;

Закон України «Про запобігання корупції»;

Закон України «Про державну службу»;

Закон України «Про публічні закупівлі»;

Бюджетний кодекс України;

Закон України «Про доступ до публічної інформації»;

Закон України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах»;

та інші закони і підзаконні нормативні акти, що регулюють відповідні напрями діяльності КСУ.

6.2. Внутрішні організаційно-розпорядчі документи**:

– Регламент КСУ;

– акти КСУ, що визначають організацію його діяльності;

– положення про Секретаріат КСУ та його структурні підрозділи;

– посадові інструкції працівників;

– правила внутрішнього службового (трудового) розпорядку;

– документи з питань управління персоналом;

– документи з питань бюджетного планування, організації бухгалтерського обліку та фінансового контролю;

– документи з питань організації та проведення публічних закупівель;

– документи з питань управління майном;

– документи з питань інформаційної безпеки та кіберзахисту;

– антикорупційна програма КСУ;

– документи, що визначають порядок повідомлення про можливі факти корупційних або пов'язаних із корупцією правопорушень.

6.3. Політика доброчесності для формування внутрішнього середовища:

– принципи доброчесності (ОЕСР) та доброчесної поведінки;

– правила запобігання та врегулювання конфлікту інтересів;

– прозорість та відкритість;

– захист прав викривачів;

– управління корупційними ризиками;

– механізми внутрішнього контролю;

– заходи з підвищення рівня антикорупційної обізнаності працівників.

Важливим напрямом удосконалення внутрішнього середовища є впровадження системного підходу до реалізації антикорупційної політики за принципами «Доброчесність. Прозорість. Етичність.»

Цей підхід передбачає не лише дотримання встановлених законодавством заборон та обмежень, а й формування сталої практики відповідальної поведінки, відкритості управлінських процесів, належного реагування на порушення та персональної відповідальності за прийняті рішення.

*, ** – Перелік законів, нормативних актів та розпорядчих документів, що регулюють діяльність КСУ викладено окремо.

7. Інші внутрішні фактори, що впливають на корупційну вразливість діяльності КСУ

З урахуванням специфіки діяльності КСУ необхідно звернути особливу увагу на такі фактори у сферах:

7.1. Кадрової політики та управління персоналом – особливості добору, призначення, переведення, оцінювання результатів службової діяльності, заохочення, преміювання та припинення державної служби.

7.2. Управлінської дискреції – наявність у посадових осіб повноважень щодо прийняття рішень на власний розсуд, визначення критеріїв їх прийняття, можливість одноосібного погодження документів та недостатня регламентація окремих процедур.

7.3. Доступу до інформації та матеріалів конституційних проваджень – наявність можливості отримувати, обробляти, змінювати, розподіляти між суддями-доповідачами, передавати або розголошувати інформацію, що може створювати передумови для незаконного впливу на процес конституційного судочинства.

7.4. Внутрішнього контролю та підзвітності – ефективність контролю за виконанням управлінських рішень, використанням бюджетних коштів, управлінням державним майном, дотриманням службової дисципліни та антикорупційного законодавства.

7.5. Цифровізації управлінських процесів та кіберзахисту – рівень автоматизації документообігу, обліку майна, закупівельних процедур, кадрових та фінансових процесів, а також наявність технічних механізмів реєстрації та контролю дій користувачів інформаційних систем.

7.6. Практики реагування на порушення – наявність дієвих механізмів виявлення, документування, розгляду та усунення порушень, у тому числі випадків конфлікту інтересів, недотримання обмежень, неетичної поведінки та можливих фактів корупції.

8. Узагальнення результатів дослідження середовища та визначення потенційно вразливих до корупції процесів

За результатами дослідження середовища КСУ: на підставі результатів анкетування працівників КСУ та Автобази КСУ, результатів опитування зовнішніх заінтересованих сторін, аналізу внутрішніх розпорядчих документів, результатів внутрішнього аудиту, результати аналізу попередніх оцінювань корупційних ризиків, аналізу практики виконання договорів і проведення закупівель, а також узявши до уваги відсутність фактів скоєння корупційних правопорушень, можна визначити такі функціональні напрями, які потребують першочергової уваги під час ідентифікації та оцінювання корупційних ризиків.

№ з/п	Напрям діяльності/процес	Джерела корупційних ризиків
1.	Забезпечення конституційного провадження	Можливість незаконного впливу на організаційні процеси, доступу до матеріалів, втручання у встановлені процедури

2.	Управління документообігом	Маніпулювання реєстрацією, обліком, рухом і розподілом між суддями-доповідачами документів
3.	Кадрове забезпечення	Непрозорість кадрових процедур, конфлікт інтересів, надання необґрунтованих переваг
4.	Публічні закупівлі	Обмеження конкуренції, упереджений вибір постачальника, завищення вартості
5.	Управління бюджетними коштами	Необґрунтоване планування та нецільове використання коштів, недостатній контроль за здійсненням видатків
6.	Управління державним майном	Неефективне використання, незаконне відчуження або передача майна
7.	Інформаційна безпека та кіберзахист	Несанкціонований доступ, розголошення або неправомірне використання інформації
8.	Внутрішня антикорупційна політика	Формальний характер заходів, несвоєчасне реагування на порушення, замовчування корупційних проявів
9.	Інформаційна відкритість та комунікація	Вибіркове оприлюднення інформації, нерівний доступ до публічної інформації

Представлений перелік є попереднім аналітичним визначенням потенційно вразливих процесів, а не остаточним висновком про наявність корупційних порушень у відповідних сферах.

9. Висновок за результатами аналізування опису середовища КСУ

Середовище КСУ обумовлено особливим конституційно-правовим статусом КСУ як єдиного в державі незалежного органу конституційної юрисдикції, специфікою реалізації його повноважень, особливим порядком організації конституційного судочинства, розмежуванням судових та адміністративно-управлінських функцій, а також необхідністю забезпечення належного використання бюджетних коштів, державного майна, інформаційних та кадрових ресурсів.

Особливістю середовища є поєднання процесів, пов'язаних із безпосереднім здійсненням суддями КСУ конституційного судочинства, з процесами адміністративного, кадрового, фінансового, матеріально-технічного, інформаційного та іншого забезпечення діяльності КСУ.

Потенційна корупційна вразливість діяльності КСУ зумовлена, зокрема, наявністю дискреційних повноважень, можливістю виникнення конфлікту інтересів, доступом до інформації з обмеженим доступом, управлінням

матеріальними та фінансовими ресурсами, а також необхідністю забезпечення належного контролю за дотриманням установлених процедур.

За результатами дослідження середовища першочергового оцінювання потребують процеси забезпечення конституційного провадження, управління документообігом, кадрового та фінансового забезпечення, здійснення публічних закупівель, управління державним майном, інформаційної безпеки, внутрішнього контролю та реалізації антикорупційної політики.

Водночас ефективне управління корупційними ризиками має здійснюватися з дотриманням принципу незалежності КСУ та гарантій незалежності суддів КСУ, без втручання у здійснення конституційного судочинства та впливу на зміст рішень і висновків КСУ.

Зазначені результати дослідження середовища КСУ мають бути в основі визначення обсягу оцінюваних корупційних ризиків, ідентифікації потенційно вразливих до корупції функцій і процесів, встановлення джерел та чинників корупційних ризиків, а також розроблення заходів впливу на них під час підготовки Антикорупційної програми Конституційного Суду України на 2026-2028 роки.

Цей Опис має затвердити Робоча група з оцінювання та управління корупційними ризиками в діяльності КСУ, склад якої та Положення затверджені Розпорядженням Голови КСУ від 17 січня 2024 року № 4/01/2024-ОД зі змінами (https://ccu.gov.ua/index.php), яка також остаточно визначає корупційні ризики, їх оцінює на підставі аналізу фактичних процедур, повноважень, практики прийняття рішень, наявних контрольних механізмів та інших джерел інформації.

Завідувач Сектору з питань запобігання і
виявлення корупції Секретаріату КСУ **Людмила КАКАУЛІНА**

ЗАТВЕРДЖЕНО
Робочою групою з оцінювання та управління корупційними ризиками в діяльності Конституційного Суду України, протокол № 3 від 06 листопада 2026 року.

ПОГОДЖЕНО
Керівник Секретаріату
Конституційного Суду України

_____Віктор БЕСЧАСТНИЙ

____ листопада 2026 року

ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ
«Опис середовища
Конституційного Суду України»

1.	*Голова Робочої групи* Какауліна Людмила Миколаївна	–	завідувач Сектору з питань запобігання і виявлення корупції _____ _____
2.	*Заступник голови Робочої групи* Гриценко Юрій Анатолійович	–	завідувач Сектору з внутрішнього аудиту _____
	Члени Робочої групи:		
3.	Войтенко Ірина Юріївна	–	заступник керівника Управління державного майна – завідувач відділу договірної роботи та публічних закупівель; _____
4.	Гергелійник Вячеслав Олександрович	–	заступник керівника Правового департаменту – керівник Управління опрацювання конституційних скарг; _____ _____
5.	Гребінник Юрій Леонідович	–	завідувач відділу юридичного забезпечення діяльності Конституційного Суду України; _____ _____
6.	Данилюк Людмила Миколаївна	–	завідувач відділу організаційної роботи Управління організаційного _____
7.	Кримповський Ігор Віталійович	–	заступник директора Автобази Конституційного Суду України; _____ _____
8.	Перцева Світлана Василівна	–	керівник відділу комунікацій Конституційного Суду України та правового моніторингу Управління комунікацій Конституційного Суду України та _____
9.	Соловйова Любов Володимирівна	–	керівник Управління інформаційно-комунікаційних технологій; _____

10.	Ткачук Валентина Василівна		керівник Управління –документального забезпечення;
11.	Шапоренко Олена Олександрівна	–	заступник керівника Бухгалтерської служби Конституційного Суду України – завідувач відділу фінансового забезпечення;
12.	Шевляк Ганна Володимирівна	–	завідувач відділу кадрового забезпечення суддів та працівників Секретаріату Управління роботи з персоналом;

–